

drage sig ved sit lastefulde Forhold. Det er jo i Virkeligheden ikke Meningen. Grunden til, at Lovgivningen optager den sanitære Kontrol som Princip, er ikke den, at man vil beskytte den enkelte mod Følgerne af hans usædelige Forhold, men den, at man vil beskytte Nationen mod de højst skadelige Virkninger, som i legemlig og sjælelig Henseende ville og maa blive Følgen af en stor Udbredelse af de syfilitiske Sygdomme. Det er vel nok noget, man tør sige, at der ikke findes noget mere svækkende end den veneriske Smitte for Opretholdelsen af en Nations hele Livskraft. Overfor den staaer den veneriske Smitte som en lige saa stor Fjende som Alkoholen og Tuberkulosen. — Naar man saa fra den anden Side siger, at selv med den offentlig tolererede Prostitution kan der ikke udøves et effektivt, sanitært Tilsyn, saa er jo det et Spørgsmaal, som de sagkyndige Sundhedsautoriteter maa være nærmest til at afgøre eller udtale sig om. Der foreligger nu ikke her Udtalelser i den Retning. Det er muligt, at Lægerne og Sundhedsautoriteterne have forandret Anskuelsen i den Retning. Tidligere var Forholdet i alt Fald det, at der fra disse Myndigheders Side ikke forelaa nogen som helst Udtalelse, der gik i Retning af, at en effektiv Kontrol ikke var mulig. Naturligvis, at afbøde *alle* Virkninger eller *enhver* Smitte osv., er en hvilken som helst Kontrol med hvilke som helst Forhold ude af Stand til. Men dette er jo ikke et Bevis imod Foranstaltningens Berettigelse i Almindelighed. For en Lægmand, det vil altsaa sige en udenfor Sundhedsautoriteterne staaende, synes det at være en ret afgørende Betragtning, at hvilke andre Kilder til Udbredelse af venerisk Smitte der end kan være, ere de prostituerede Kvinder den farligste Smittekilde, og at det Tilsyn ikke er ueffektivt, som — om endog kun til en vis Grad — kan stoppe og dæmme op for *denne* Smittekilde. Jeg haaber jo imidlertid, at det Udvalg, som vil blive nedsat om Sagen, kan faa saa mange Oplysninger om Lægernes nuværende Anskuelse om dette Punkt, at man med Hensyn til denne Forudsætning ikke svæver i det uviste. — Sikkert er det imidlertid, at det Forslag, som her foreligger, ganske opgiver en effektiv Kontrol med Prostitutionen. Forslagets Standpunkt er jo dette: ingen Prostitution tolereres, enhver Art af Prostitution forbydes, ikke blot den hemmeligholdte saaledes som tidligere, og hvis den udøves, straffes den. Men med dette Standpunkt mener jeg, at et sanitært Tilsyn, en

sanitær Kamp er aldeles uforenelig. Vel indeholder jo Lovforslaget en vigtig Bestemmelse om, at enhver, der lider af venerisk Sygdom, er pligtig at underkaste sig en offentlig Kur med deraf følgende eventuel Indlæggelse paa et Sygehus og yderligere Tilsyn, saa længe Forholdet kræver det, alt dette, medmindre vedkommende har undergivet sig en tilbørlig privat Lægebehandling. Men jeg ser ikke, at den sanitære Behandling, der her etableres som Pligt, kan blive effektiv mod de prostituerede Kvinder. Efter Forslagets Forudsætninger kendes de jo ikke paa Forhaand; Politiet kender dem ikke; det er en Tilfældighed, om Politiet bliver kendt med nogen af dem, og altsaa en Tilfældighed, om det er i Stand til at gøre denne Pligt til at underkaste sig Kur effektiv. Saa hedder det nok i Slutningen af den Paragraf, som omhandler dette Punkt, at den smittede, der selv frivillig melder sig til saadan Behandling, derved skal blive fri for enhver Forfølgning efter de foregaaende Paragraffer, som her komme i Betragtning. Dette er aabenbart en Bestemmelse, som særlig er beregnet paa, at den prostituerede Kvinde selv skal opfordres til at melde sig til Kuren, men der kan jo ikke være megen Grund til at vente, at den paagældende Kvinde vil gøre dette. Den Belønning, hun faar derfor, er nemlig kun den, at hun bliver fri for Tiltale for de tidligere begaaede Overtrædelser, for det tidligere udøvede Erhverv, men — hvad der ogsaa er ganske naturligt efter Lovforslagets Tanke — hun faar ikke Frihed til for Fremtiden at vedblive at udøve Erhvervet, men det *vil* hun. Hun vil altsaa ikke melde sig frivillig og derved give Politiet Anvisning paa sig selv som den, der har udøvet et saadant Erhverv og vil vedblive med dette; thi derved giver hun jo Politiet de Oplysninger, som det maatte behøve for at kunne ramme hende med Straf efter § 1 — det skal man ikke haabe meget paa. Hun vil derimod benytte sig af den anden Udvej, at benytte privat Læge. Lovforslaget indeholder saa ganske vist den Bestemmelse, at denne Privatlæge skal gøre hende opmærksom paa Sygdommens Smitteevne — den kender hun vistnok — og de retslige Følger af, at nogen smittes eller udsættes for Smitte ved hendes Erhverv; men ogsaa det kender den paagældende Kvinde meget godt altsammen, og der er ingen Grund til at antage, at hun skulde føle sig mere tilbøjelig til at frafalde sit Levnet ved denne specielle Henvendelse fra Lægen,